

מד א מיי פיו מלכות
לולב הלכה ז סתם
עשין מד עושה אר"ס פי'
תראה סתוף א :

מה ב מיי פ"ח ט"ס הל'
ס סתם ט"ס מו"ע
אר"ס פי' הרומ טפי"א
ו"פ"י ו"י הרומ
סתוף ב :

ג מ מיי פ"ח ט"ס הלכות
לולב הלכה א סתם
עשין מד עושה אר"ס
פי' הרומ טפי"א א :

מה ב מיי ו"כ ט"ס
עו"ש אר"ס פי'
הרומ טפי"א א :

כט ו מיי ו"כ ט"ס
עו"ש אר"ס פי'
הרומ טפי"א ג :

גא ח מיי ט"ס ו"כ ט"ס
הרומ טפי"א א :

גב ט מיי ט"ס ו"כ ט"ס
עו"ש אר"ס פי' ג :

גד י מיי ט"ס ו"כ ט"ס
עו"ש אר"ס פי' ח :

גה יא מיי ט"ס ו"כ ט"ס
עו"ש אר"ס פי' ט :

גו יב מיי ט"ס ו"כ ט"ס
עו"ש אר"ס פי' י :

לולב
ג' מיי כ"ח
ג' מיי כ"ח
ג' מיי כ"ח
ג' מיי כ"ח

נפקא מינה לגיטי גשים. כדפירש בקוב"ט דקיימא לן כפ"ק
דגיטין (דף ו.) דבבל כאלן ישראל לגיטין דלון לר"ך
לומר בפני נכתב ובפני נחהש דשכיחי מחיבהא ובקילין לשמה וגם
עדים מטיין לקיימו והיינו מה שקורין בורסוף דמסמטי עמה ובסוף
עור מלוקין (שנה דף נז: ושם) פי'
במה לשון אחר (ה) ונפקא מינה לענין
שמו ושמה ושם עירו ושם עיריה ולא
יסק דבבל הוא שם המדינה כדאמר
(קדושין דף ע"א.) א"י עיסה לבבל
ואמר' פרק עשרה יוחסין (ס"ס) עד
היכן הוא בבל ולון חתבין שם
המדינה בנט אלן שם העיר :

ענה עין עבות שלשה. פי' בקוב"ט
ענה חד עין חד עבות חד
ותימה דלעיל (דף נ"ג:) אוקיימא ענה
ען שענפיו חופין את עליו ודרשינן
נמי ען עבות קלטו כמין קליטה וא"ת
ונימא פרי ען הדר שלשה ו"ל
דמדרשא דען דרשינן שטעם עלו
ופריו שוים :

ערבי נחל שמים. אפילו עמון
כמה הדסים וכמה ערבות
בלוב אין זה כל חוסף אפילו למ"ד
לר"ך א"ד ח"א"י מוסוף מין אחר
כדפירשית בסוף ראוה בית דין
(ר"ה דף ק"ט הל"ה ומ"ה) :

שתהא לקיחה תמה. מהאי
טעמא נמי פסלינן
אתרוג חסר משום דלון זה לקיחה
תמה וביזם שני לא מיישקין אף על גב
דקפדין אחרכטה מינין וטעמא
פירשית בריש פירקין (דף כ"ט:) ושם
כ"ה ע"ג (ענין) ובהקומן רבה (מנחות דף
כ"ז.) מוסק דהא דמעבדי אהדי לא שנו
אלא שאין לו אכל יש לו אין מעבדין
ופירש' כבכחות גדולות אין מעבדין
ללא תימא עד דמנכה להו כהדי הדדי
אלא אי מנכה כל חד וחד לחודיה
שפיר דמי דקיימא לן לולב אין לר"ך
א"ד ודבר תימה הוא לומר כן דיוון
דלטו מלוא אחת היאך יועילו בזה
אחר זה ור"ת הגיה בספרו לא שנו
דמעבדין משום תמה אלן שאין לו
אכל יש לו תמה הוא א"ת"פ של
חכרו כגלוד כדאמר' (שיל דף ג"ג.)
ללא דרשי רבנן לקיחה לקיחה ולר'
יהודה דדרשי לקיחה משמע ליה
דללא הוי תמה אר"י אגוד :

והדרוש להו כר"ע דמיקל טפי.
תימה הא לא סבירא
לכל זן מן הדיוק שבא להכיח דשמואל
לטעמי' דכרבי טרפון סבירא ליה דחי
כדי שימכרו בזול היה לו להפחיד מר"ע
דמיקל טפי ודחי ארבי' מפחדו טפי
מכרבי טרפון ומיחו קשה מפרכ' כל
שעה (פסחים דף ג.) מקדירות כפסח
דאמר שמואל משהי' להו עד אחר הפסח
ועבדי כהו בין במיטו בין שלא במיטו
ואמרין וואדא שמואל לטעמיה דאמר
להו שמואל להגיה דמוצט כנדי אשון
ובינייבו וחי לא דרישנא לבו כרבי
שמעון כלומר דשרי חמין לאחר הפסח
כי ליחיה בעיניה ומשמע כדריא ללא
מפחד במידי דלא סבר ליה ו"ל דתסם
למה לו להפחידים כמידי דלא סבר ליה
דבשלמא הכא מני' למוימר דהיה מפחידים
כדי שימכרו בזול ותהא המלוא מלוא
ולא ימנעו בשביל יוקר' וא"ת וחי סבר
לה כר' טרפון לידרוש להו כותיהדכי
האי גוונא פריך כפרק כל שטה (ס"ס)
ומשני אר"י דרב הוא ו"ל דהבא
היח משום היוד רוחוין ואחא לקמיה
דרבא ואמר זיל פייסיה במאי דלפי
היינו וזיל רבנן כרבי אגודא חליבא
דכרי יוסף דלאמר הכל לפי מה שגדר
מה של דן לו לפי שנתפיים רבינא
ומחל לו בפחות :

נפקא מינה לגיטי נשים: **מתני'** ר' ישמעאל
אומר שלשה הדסים ושתי ערבות לולב אחד
ואתרוג אחד, אפילו שנים קטומים ואחד אינו
קטום **ר' טרפון** אומר אפי' שלשתן קטומים
ר' ע אומר כשם שלולב אחד ואתרוג אחד
כך הדם אחד וערבה אחת: **גמ'** תניא רבי
ישמעאל אומר **פרי עין הדר** אחד, **כפתו**
תמרים אחד, **ענה עין עבות** שלשה, **ערבי**
נחל שמים, ואפילו שנים קטומים ואחד שאינו
קטום **ר' טרפון** אומר שלשה ואפי' שלשתן
קטומים **ר' ע** אומר כשם שלולב אחד ואתרוג
אחד כך הדם אחד וערבה אחת, אומר לו
ר' אליעזר יכול יהא אתרוג עמהן באגודה
אחת אמרת וכי נאמר **פרי עין הדר** ובפת
תמרים והלא לא נאמר אלא **כפתו** יזמנין
ללקיחה **חמתו** ורבי ישמעאל מה נפשך אי
שלימין בעי, ליבעי נמי כולוהו, אי לא בעי
שלימין, אפי' חד נמי לא אמר ב"ה אה א"ד
אמי הדר בו רבי ישמעאל, אמר רב יהודה
אמר שמואל הלכה כרבי טרפון ואודא שמואל
לטעמיה דאמר להו שמואל להגיה דמוצני
אסא אשורו ובינוי ואי לא דרישנא לבו כרבי
טרפון מ"ט: אילימא משום דמיקל, ולידרוש
להו כרבי עקיבא דמיקל טפי חליחא קטומי
שכיחי, חד ולא קטום לא שכיח:
מתני' אתרוג הגזול יהויבש פסול, ישל
אשריה ושל עיר הנדרת פסול, ישל ערלה פסול,
של תרומה טמאה פסול, של תרומה טהורה
לא ישל ואם נמל כשר, של רמאי ב"ש פוסלין
וב"ה מכשירין, של מעשר שני בירושלים
לא ישל ואם נמל כשר: **עלילה חוות על רוב,**
נמלה פטמרתו, נקלף, נסדק, ניקב **א' חסר**
כל שהוא פסול, עלילה חוות על מעומן
נמל עוקצו, ניקב וקץ חסר כל שהוא כשר,
אתרוג הבושי פסול, יהודיק כבתיר' מאיר
מכשיר **ר' יהודה** פוסל **ישיעור** אתרוג **ח' חסר**
ר"ט אומר כאגוז **רבי יהודה** אומר יבביצה **ג'**
ח' חסר כד' שיאחו שנים **בידו** ר' יהודה
ורבי יוסף אומר אפי' אחד בשתי ידיו:
גמ'

לגיטי גשים. דקיימא לן (ניסין דף ג.) המבויב גט מחוזה לארץ לר"ך
שיאמר בפני נכתב ובפני נחהש אי משום דלון מטיין לקיימו וחי
משום דלון בקילין לשמה, והמבויב מארץ ישראל חייב לר"ך לפי
שבקילין לשמה ועולי רגלים מטיין להכיר חתימת עדים לקיימו
תורה אור ואמר' (הס"ס דף ו.) **בבב** כאלן ישראל
לגיטין לפי שהן בני תורה ובקילין
לשמה ובני ישיבה מטיין לילך וללמוד
משום תורה מכל מקומות **וערבה**
סמוך לבבל ואינן בני תורה כדאמרין
(מגלה דף ק"ט.) מאי בורסוף בור
שקפו את מימיו ולא נשחיר בו כלום
והמבויב משום לר"ך שיאמר חבל עשנין
קתחף שמוס הלכך המבויב אחד, **כפתו**
לר"ך שיאמר, ומבורסוף אין לר"ך:
מתני' שלשה הדסים. בגמרא
ל"ף לה: ואפילו שנים
קטומין. אהדסים קאי ובגמרא פריך
מה נפשך אי קטום פסול והוא לר"ך
שלשה ליבעי כולוהו שלימים וחי קטום
כשר לכשר שלשתן קטומים ומשני
חור בו ר' ישמעאל מתחלה דבריו
שהיה מלריך שלשה ואמר אפי' שנים
קטומין והוא דרין אי לא מייחיה להו
לגמרי דהא קטומים כמאן דלימנה
דמי: **ר' ערפון** אומר אפי' שלשתן
קטומים, ללא בני הדר כהדם:
גמ' **כפתו** תמרים אחד. משמע
דכפתו כתיב: **ענה**: חד, **פ' ענה**.
ערבות חד: ואפילו שנים קטומים.
אהדסים קאי: יטול יגדס כולן. ואף
האתרוג עמיה: ארמה וכו' נאמר
ובפת תמרים' דניחוי משמע ו"ל
מוסף על ענין ראשון לגרש ע"פ פ"ח
ען הדר' והלא לא נאמר אלא **כפתו**,
משמע בפני עמון הן ולא עמ האתרוג,
וענה ען מוסוף עליהם **וערבי** נחל
מוסף עליהם שנאמר בהן וויין לשיכר
נאגזין עם הלולב: שמשעבדין זה את
זה. אס חסר אחת מארבעתן אין
השלשה מלוא: ותימה הדר שלע: הלכה
ולקחתם: ור' ישמעאל דמכשר
שנים קטומים וחד מלריך שלם היכן
חלקן הכתוב, וחי בני הדר ניבעי
ככולוהו וחי לא בני הדר אפילו בחד
לא נלריך: אמר **צירל** שם חסר:
תור בו ר' ישמעאל. מתחלה דבריו
ומכשר בחד ומיחו הדר שלע: הלכה
ר' טרפון. להקל דקטום כשר:
אשון וצ"ע. מכרו בשוה ואל טעלו
על דמיהם מפני שמבקשים חסר
שלשה הדסים ושלימים: וחי לא.
משויה: דרשינא כר' טרפון. דמכשר

בקטומין: כר"ע. דלא בני אלף חד:
טמאה פסול. בגמרא מפרש טעמא: לא יטול.
בגמרא מפרש טעמא: צירולים. שהיא כשרה
לאכילה מעשר שני: לא יטול. כדמפרש
בגמרא: ולא נטול כשר. שהרי יש בה
היתר אכילה אכל חוץ לירושלים לא,
ולכס' לתיב הרואי לכס: חוות. כמין
אבעזבות דקוה: **עלילה פטמרתו**. ראש
אתרוג מפי רבי יעקב דזוגמורו הפטמו' של
רמון (שוקין פ"ג מ"ז.) הכי גרסי' נקלף
נסדק ניקב וחסר כל שהוא פסול דחילו
ניקב וחסר כל שהוא פסול דחילו ניקב
ולא חסר שחבז בו מחס' והוליהא כשר
דקתני סיפא: **צירל עוקץ**. גבזו כו
בעוקלי תלמי (מגלה דף ק"ט.) **הבושי**.
שבא מארץ טוס ושחור הוא: **גרבו**.
פרישים פורי': **ובדול**. שלא יהא גדול
יותר מדאי: גמ'

עין חסר לקח
כדריס עלה

לשלם לז' וחי
ט"ס ש' ד"ה
ס"ח וחי
חולין מ' ד"ה
ס"ח
כ"ד ב"ד אחת

הדרות
הב"ח
(ה) חסר ד"ה
הפסוקים וחי
עוד לשון אחר
דנפקא:

דכרי יהואלי אל
שייטס לכגולא דלקח
פ"ח פ"ח פ"ח